

daflavi@lavi.co.il

דף השבוע

פרשת משפטים - ענר עמירם

בשבת שעברה חל יום העלייה של לביא ובשבועות האחרונים ציינו בצניעות את שנת ה 75 שלנו

על פרשות השבוע מעלה שאלה מעניינית: מדוע באמצע הסיפור הסוחר והדרמטי של יציאת "שיג ושיח" הרב זקס בספרו בני ישראל ממצרים, חציית ים סוף, עשרת הדיברות, הניסים הגדולים במדבר והיווצרותנו כעם – הכל נעצר. באמצע כל הדרמה, פרשת משפטים, קובץ חוקים מפורט, מבלבל, מגוון מאוד. למה לא להמשיך את הסיפור אל הדרמה הגדולה הבאה (חטא העגל)?! מה העצירה החדה והפתאומית באה ללמד אותנו?

התשובה של הרב זקס נוגעת לשילוב שבין חזון ופרטים. יציבות ואריכות ימים של חברות, קהילות וארגונים תלויה בשילוב הזה. מצד אחד חזון המושגת על עקרונות אידאליים ותפיסה מופשטת הבאה לביטוי בציוויים כוללניים. ומצד שני דקדקנות וירידה לפרטים המביאים את החזון המופשט והאידיולי לידי מעשה קונקרטי. וזוהי פרשת משפטים באמצע הסיפור הגדול, פרשה שבה אנו למדים על ההכרח לשלב את הפרטים והעבודה הקשה בתוך החזון והאידיאלים הנשגבים.

רוצה לאחל לכולנו, שנדע לשלב בין החזון מעורר ההשראה של קהילה ערבה וסולידרית בלב הגליל ובין ניסוח הפרטים ההכרחיים להמשך קיומנו.

נדת

- החל מהשבת, מניין שני של מנחה בשבת בשעה 17:00

המניין הראשון נשאר בשעה 12:30

שבת שלום

מעט לעט-תמר שורק

תקציב הקהילה – השבוע הוצג באסיפה תקציב הקהילה לשנת 2024. לטובת החברים שנעדרו אסכם כמה נקודות עיקריות: בשנת 2023 עלו ההכנסות מעבודה בצורה משמעותית. רוב הענפים והפעילויות עמדו בתקציבם. השילוב של גורמים אלה הביא לכך שבסופו של דבר, הקהילה הוציאה פחות מהתוכנית התקציבית שאושרה לה. ביצענו השקעות רבות בתחום הבניין, השקעות שחלקן נדחו משנה קודמת. בשנת 2024 נראה עליה בהכנסות מעבודת החברים העובדים בקיבוץ, עקב תמחור המשרות החדש ומנגד, בחלק מענפי הקהילה תהיה עליה בהוצאות העבודה של הענף. עקב העלייה ברווחים שהועברו ויועברו מהעסקים בשנת 2023 – 2024, יש באפשרותנו להתחיל ולצבור כסף לצורך השקעות עתידיות. השקעות שעומדות על הפרק בשנים הקרובות: המשך שיפוץ בתי נעורים, בניית בתי קבע למשפחות חברים, הקמת שכונה חדשה, הסדרת כבישים וחניות ועוד..

תודה לכל מרכזי הענפים ומרכזי הפעילויות, שבזכות התנהלותם האחראית הצלחנו לעמוד בתקציב ותודה לחברי הנהלת הקהילה השותפים למאמץ לאורך כל השנה!

אסיפה זו היתה הקריאה הראשונה של התקציב, **ועדה פתוחה לתקיים ביום ראשון הקרוב, ב' באדר א', 11.2.23, בשעה 17:30 בחדר הישיבות במשרדים.**

היערכות לשעת חירום – לאחרונה, גוברים הפרסומים לגבי הצורך להיערך לשעת חירום, במקרה שבו תפרוץ חס וחלילה מלחמה בצפון. אנו צריכים להיערך לתרחיש שבו מערכת החשמל תקרוס למשך שעות רבות, מה שעלול לפגוע ביכולת המערכות לשאוב מים, לפגיעה במערכות התקשורת ועוד. אנו מבקשים מכל משפחה בקיבוץ, לבצע היערכות מינימלית בביתה, למצב שבו לא יהיה חשמל למשך זמן ארוך. אנא הצטיידו בבקבוקי מים (ולא, שישיה למשפחה של 6 נפשות זה לא מספיק...) ובאוכל זמין שאינו דורש בישול ואינו מתקלקל. כמו כן, רצוי שיהיו בבית פנסים, סוללות, תאורת חירום, אוכל לתינוקות למי שצריך וכו'. כפי שהוצג באסיפה אנו רוכשים גנרטור שיספק חשמל למבנה הכלבו – חדר האוכל – לב לביא. כמו כן, הגדלנו את מלאי המים והשימורים בכלבו, לעת הצורך.

מהמועצה חילקו ליישובים גנרטור נייד, שאמור לתת מענה, במקרה שבו ישנה הפסקת חשמל ונדרשות עבודות חילוץ ביישוב – תודה למועצה!

"משנכנס אדר, מרבין בשמחה" – נראה שהשנה, עלינו להתייחס לזה כציווי ולא כתיאור מצב. קשה להרבות שמחה בימים אלה. אולם למרות זאת, עלינו להשתדל להרבות בשמחה של מעשים טובים, שמחה של הכרת תודה אחד לשני והכרת תודה על הניסים ועל ההצלחות של חיילינו, שמחה של תפילה, שמחה של אהבה ואחדות ובעזרת ה' יתקיים בנו: "יהי החודש הזה, כנבואת אבי חוזה, ישמע בבית זה קול ששון וקול שמחה". בתקווה שנראה את כל החטופים והחטופות שבים לביתם בריאים ושלמים ושנשמע רק בשורות טובות!

שבת שלום.

הפסיפס בחצר בית הכנסת שלנו -

בעקבות השיפוץ הנוכחי ברחבת בית הכנסת והמחשבות על אופן שימור הפסיפס שבמרכזו, אנו מביאים דברים שכתב אבינו – הנרי שטרן ז"ל לציון 50 שנה ליצירת הפסיפס. יהיו הדברים שכתב אבא ז"ל, שהיה שותף בתכנון ובניית בית הכנסת ובית המדרש, לזיכרו, ולציון (השבוע) 5 שנים ללכתו מאיתנו לבית עולמים.

משפחות שטרן וסיטסמר.

מסופקני אם שמתם לב ל"שנת היצור" שמופיעה ע"ג הפסיפס בחצר בית הכנסת : תשכ"ז - 5727 .
 כן - עברו 50 (!) שנה מהיום בו התחלנו לחשוב ולתכנן יחד עם האדריכל שנברגר ז"ל, כיצד ל"קשט" את מרכז החצר (שאמור לשמש גם מקום קבוע לחופות ! - 4 חורים בפינותזוכרים ?)

לשמחתי הרבה, שנברגר, האדריכל של בית הכנסת, קישר אותי עם אומן בחיפה בשם אלנקוה. זכורים לי היטב ביקורים רבים בדירתו בהדר הכרמל. האומן היה מורה לאומנות וסוכם שהביצוע של 12 השבטים יעשה בשיתוף ובעזרתם של התלמידים שלו.

התהליך היה כך : כל תלמיד קבל מסגרת ממתכת (בגודל של "שבט") ובתוכה היה מונח לוח זכוכית. כמובן, שלפני כן, מונח היה על השולחן, הציור/המוטיב של אותו השבט שהתלמיד הכין בעזרת האומן. בנוסף, הייתה מונחת על ידו ערימת אבנים קטנות מכל הצבעים, צורות וגדלים. האבנים היו בנויות כך שצד אחד של כל אבן היה חלק. המיוחד בתפקידם של האבנים הצעירים, וזה העיקר, שהיה עליהם ליצור תמונה בעזרת האבנים, כשהצד החלק שלהם פונה כלפי מטה. (דומה למשחק PUZZLE הפוך !) כשהתלמיד רצה לבדוק ולראות את פעולתו, היה צריך להרים את המסגרת מעל ראשו וכך להביט על עבודתו דרך הזכוכית.

אפשר להניח שלשיטת עבודה כזו נחוצה לא מעט סבלנות ועצבים....עד שסוף סוף התמונה הושלמה.

הפעולה האחרונה לפני פירוק המסגרת היתה יציקת מלט על גב ה"תמונה" וע"י כך נוצר ממש אריח שניתן להשתמש בו אחר כך כאחת המרצפות של הפסיפס.

ביליתי שעות רבות עם האומן שהבטיח לי שבסוף יסביר לי כמה מהרעיונות שלו על ציורי השבטים.

לצערי הרב, האדון אלנקוה הספיק לספר לי רק על אחד השבטים - שבט דן . שימו לב איך סידר את האבנים הבהירות ללא סדר, עגולים לא מושלמים אין סופיים שלא מגיעים לשום מקום או לצורה סופית מושלמת - בלגן ממש - מבטא את התוהו ובוהו של העולם. לעומתם - הקווים הברורים של משקל הצדק, בולטים, ישרים, ללא עגולים מוזרים וכו'...." - כך דן - הצדק (היה צריך להיות !!!) ,,,,,,

כפי שאמרתי, לא זכיתי ליתר ההסברים של האומן הדגול הוא פשוט עזב את עולמנו - ויהיה זכרו ברוך !

בקרתי את משפחתו בימי האבל כמובן - ובהזדמנות זו גם שילמתי את החשבון על עבודתו - אני זוכר את הסכום עד היום (לא תאמינו) : 700 לירות !!

אולי כשתביטו על הפסיפס בפעם הבאה.....תראו אותו בסקרנות יתר.....

הנרי שטרן.

מהתרה/ת

מה היה לנו :

קיימנו בערב שבת שיחה עם משה גולד על האתגרים של מלון לביא בזמן מלחמה, תודה למשה על השיחה המרתקת, ותודה לכל החברים והשכירים המסורים העושים הכי טוב שיכולים לטובת האורחים מהצפון.

השבוע :

ביום חמישי נקריין סרט לילדים 'שכחו אותי בבית' בשעה 16:30 באגף השלישי. לאחר מכן משפחות המעוניינות יוכלו להישאר ל'חמישי בחדרוכל'.

תודה למי שכבר נענה לבקשה להתנדב לארגון אירועי תרבות. עדיין מחפשים אנשים המעוניינים להיות אחראים/בצוות של האירועים הבאים: סעודת פורים, 'טקס יום הזיכרון': 'טקס מעבר ליום העצמאות', יום העצמאות וכל יוזמה אחרת, הרי זה מבורך.

תודה רבה מראש לכל המציעים עזרה.

ימים טובים על כולנו.

3.1 צעירים - רפא גנות

צעירים ועצמאות כלכלית היקרים.
בשעה טובה מועדון הצעירים עבר למשכן חדש.
המועדון החדש נמצא בבניין JFS, מוזמנים להנות ממנו, בבקשה שמרו על המקום, הושקעה רבות לטובת המקום.

כמו כן ועדת צעירים החליטה לאור מצב המלחמה שכולנו נמצאים בתוכה, לפנק אתכם בשובר לארוחת בוקר, בימים הקרובים יישלח לכל צעיר וצעירה הודעת SMS עם השובר, תהנו, מגיע לכם.

תהיו בקשר.

קליניקת תזונה נכונה - דסי ריינמן

שלום לכולם!

אני מניחה שרבים מהדור הצעיר אינם מודעים לשירות ההדרכה לתזונה אשר קיים בקיבוץ.

במשך מעל 40 שנה אני מתפקדת בלביא כדיאטנית קלינית, ועובדת בשיתוף פעולה עם מערכת הבריאות שלנו. הקליניקה (שנקראת בפי רוב "מרפאת דיאטה") פתוח לכולם!

ניתן לקבל יעוץ, הדרכה וסיוע במגוון תחומים - מהדרכה להנקה לקראת הלידה וליווי בשבועות הראשונים לאחריה, דרך בעיות גדילה, אלרגיות, עודף ותת משקל אצל ילדים, נוער ומבוגרים, ועד להדרכה לאכילה נכונה באופן כללי, ובמצבים של שומנים בדם, סכרת, בעיות במערכת עיכול ועוד.

השירות ניתן לחברים ונקלטים ע"ח ועדת בריאות, ומסובסד לתושבים ושכירים שעובדים בלביא.

אשמח לענות על שאלות!

ערכונים מלרעין צבר - מינאלה ידעי

השבת איי"ה נקיים שבת גרעין לחברה מצבר. לאחר תקופה ארוכה של מתח, מלחמה ושירות צבאי ארוך ללא חופש ניפגש השבת לקצת עדכונים גיבוש ומעט הווי. בהזדמנות זאת אני רוצה להודות למשפחות המאמצות. אתם כמו שאמר בן גרעין לשעבר "המלאכים של שביל ישראל".

תודה לקיבוץ לביא שפותח את שעריו ומארח אותם ולתמר שעוזרת ותומכת. ביקשתי מכל אחד מהחילים שיכתוב משהו קטן על עצמו, ועל שירותו הצבאי.

שבת שלום.

היי אני מושקי מארצות הברית ואני באיסוף קרבי אני אוהבת את היחידה שלי. אני חושבת שזה כל כך מגניב מה שאנחנו עושים. בדיוק הגעתי לגבול/קו ובאמת התחלתי להשקיע במקצוע וזה אחד הדברים הכי מדהימים בצבא. אני יוצאת למשימות ופעילויות ואני מרגלת בשטח עצמו. זה מתיש ומרגש. אחרי שסגרתי 21 ימים גב אל גב אני זוכה לחזור לקיבוץ ולמשפחת פלנזר שתמיד כל כך נהדרים עבורי.

היי אני רפאל בן 20 מבלגיה. הגעתי לארץ במטרה... לא יודע. פשוט חיפשתי משהו חדש ולהנות קצת אחרי הבית ספר אחרי כמעט שנתיים בארץ החלטתי שאני רוצה שוב משהו. Fast forward, והחלטתי להצטרף למכירת קול עמי במגדל עוז חדש ובאותו רגע חשבתי שלהתגייס יכול להיות מעניין. הצטרפתי לגרעין צבר ושלושה חודשים אח"כ בדובר צה"ל איפה ששובצתי במדור של התקשורת הבינלאומית. הכל התחיל סבבה, לא היה כזה הרבה עבודה כי באותה תקופה ישראל לא הייתה מעניינת בתקשורת הבינלאומית אבל ב7.10 הכל השתנה.

בשבת של ה7.10 עוד לפני שהבנתי בעצמי מה קורה במדינה הוקפצי לבסיס. מאז ה7.10 לא יכולתי לדמיין לעצמי שירות צבאי יותר משמעותי עבורי בזמן המלחמה. ההרגשה שאתה מייצג את המדינה שלך בעולם וכל מילה שאתה תוציא יהיה עוד כמה דקות בכל השערים של עיתונים ומהדורות של כלי תקשורת בעולם היא הרגשה שאי אפשר להסביר אפילו. אם עד כה התלבטתי עדיין אם עשיתי את הדבר הנכון כשהתגייסתי או אם השיבוץ באמת מתאים לי, מאז ה7.10 לא הייתה לי ספק יותר. לשרת את המדינה ולייצג את המדינה שלך בשעת מלחמה זה זכות וחושב שכל מי שהחליט לא להתגייס כי חשב שזה לא

משמעותי עבורו מפספס! מתרגש לחזור הביתה לגרעין לשבת אחרי 4 חודשים של מלחמה שלא הייתי בקיבוץ ולשמוע חוויות וסיפורים של חברים שמשרתים במקומות אחרים בצבא ולשטף את המשפחה המאמצת שלי בחוויות, משפחת רוז שקיבלו אותי בדצמבר שנה שעברה והיו כאן עבורי לכל דבר שהייתי צריך. זכיתי להכיר משפחה חמה ומארחת שעזרו לי בכל דבר אפשרי גם כשלא ביקשתי.

:) טוב נראה לי מספיק דיברתי, ביי

קוראים לי אליעזר, אני חייל בודד מארה"ב. אני עבדתי כמתנדב בלביא חצי שנה לפני שהצטרפתי לגרעין צבר. אני משרת בנצח יהודה במחלקת מודיעין גדודי

משפחה מאמצת שלי היא כרמל ואחיה עמירם והילדים אלמה נגע נטע ונרי. אני רוצה להגיד להם תודה על שגרם לי להרגיש נאהב וחלק מהמשפחה מרגע שהגעתי ללביא לפני שנה וחצי.

היי, קוראים לי אורלי אסיאל, עליתי לארץ מסרביה וכרגע אני משרתת ביחידה קשרי חוץ.

אני עובדת עם הצבא הירדני. מאז תחילת המלחמה המשימה שלנו הייתה לשמור על השלום עם ירדן. אני רוצה להודות למשפחה מאמצת שלי כבשנה על התמיכה המתמדת שהיא נותנת לי.

תודה על הכול!

קוראים לי אדם. אני בן 24 מדרום אפריקה. עליתי לפני שנה והתגייסתי במאי 2023.

אני חובש בנח"ל. אני יכול לעזור את החיילים שצריכים. כל החיים שלי, החלום שלי היה להיות בצבא. אני עדיין רוצה לעשות הכול שאני יכול לעזור ולהגן את המדינה שלנו.

המשפחה המאמצת שלי בקיבוץ, הם זוהר ונועה אוברמן. רציתי להגיד תודה רבה על כל שהם עשו ועדיין עושים בשבילי.

אני מרגיש כאילו אני חלק מהמשפחה שלהם.

היי כולם,

קוראים לי נטע פישר אני מבגליה ואני בקשרי חוץ משרתת בצפון,

אם אני צריכה לסכם את השרות שלי עד עכשיו הייתי אומרת שאני מרגישה משמעותית, גם בתקופה הזאתי שהיא תקופה לא פשוטה אני מרגישה שיש לי את הזכות לתרום, להכיר אנשים חדשים, ללמוד על עצמי ולחבות חוויה בלתי נשכחת. במהלך כל הדרך משפחת שימרון, אחותי וחברים שלי תמיד

עוזרים לי ותומכים בי, אני יודעת שהם תמיד פה בשבילי כשאני צריכה ❤️

הי שמי איתן. נולדתי בניו יורק ב2004.

התגייסתי ליחידה מודיעינית בחיל האוויר. זה פתח לי את העיניים לראות את הארץ והמזרח התיכון כולו ממבט שונה לחלוטין. המשפחה המאמצת שלי זה משפחת דיאמונד. הם תמכו בי בכל התהליך גיוס ובמיוחד כשהגיוס שלי התעכב המון זמן. אני ממש מרגיש בבית איתם.

שמי מקס שולמן-ליטווין מלוס-אנג'לס

אני משרת בקריה במודיעין

תהליך הגיוס היה ארוך וקשה אז ב"ה תמיד נהייתי מהתמיכה של המשפחה

המאמצת שלי, משפחת מולאי. מאוד מודה להם!

שמי חנה ואני מארצות הברית משרתת בחיר גבולות השירות קרבית.

חלום של מלא מלש"בים; גם שלי כשאני הייתי מלש"בית. טירונות מגיהנום, דמעות שלא נגמרות, לילות לבנות, רמת כושר גבוהה, משימות מעניינות, יציאות עם נשק, לכל זה ציפיתי.

אבל משהו שלא ציפיתי זה היה מה שעברנו כעם ב07/10 ומאז.

אני ישנה במיטה שלי בשבת בבוקר. אני היחידה בחדר; שאר הבנות או במשימות או יצאו הביתה לשמחת תורה. פתאום, אני שומעת קול של אישה מדברת על רם קול, אבל לא מבינה את המילים וחושבת שזה הקפצת כ"כ או משהו. עוד שנייה, הב' קוד שלנו זורק את כל הדלתות פתוחות ואומר לכולם לבוא, לא משנה איך אתן; צו זריז. אני עדיין לא מבינה מה קורה, אבל אני כן מבינה שזה משהו דחוף. אני לוקחת את הנשק ושמה כפכפים ואני בורחת.

זה כמו משהו מסרט. כולנו רצים בפיגימות, עם פצצות מסביבנו.

אחרי זה התחלנו להתחבר למה שקורה בישראל, ומשם מתחילות את ההקפצות כוח לעוטף עזה. בשביעי לאוקטובר, הגדוד שלי הרגו בערך 100 מחבלים (תודה לטנקיסטיות שלנו ל50 מזה), ועבדנו עם יחידות מיוחדות בתהליך.

אין זכות כמו לתפוס בישוב; זה לשמור על הבית ברמה הכי אמיתית.

סיימתי מסלול ועשיתי את המסע סיכת לוחם שלי בעוטף עזה. כן, זה כל כך מטורף כמו שנשמע.

משם הפכנו ללוחמי חוד עם הכניסה לעזה, ואפשרנו את מה שהרבה אמרו שלא.

עכשיו אני בתפקיד נורא קשה אבל מעניין: אני בצוות שעושה פעילות משותפת עם כוח משטרה (צה"לי ואזרחי) על מחבלים אסירים.

קיצר, עד עכשיו בשירות שלי עברתי את כל הכיף, וגם את כל הרע ושחורות. אבל הנה אני. ואין זכות יותר גדולה מלהגן על העם היקר שלנו.

שמי אוהד ואני משוויץ משרת באיסוף קרבי

התגייסתי לפני חצי שנה לאיסוף קרבי, יחידה 636. כרגע אני בסוף הכשרה אנחנו פועלים בסיכול טרור באזור יהודה ושומרון. בינתיים כיף לי בשירות שלי הרבה חברים טובים חדשים ושבועות מעניינים מחכים למשימות שיגעו!

המשפחה שלי היא משפחת רייס עידית ואייל אוהב אותם ומודה להם על הכול!

(מיכאלה : אני יודעת שהוא לא אוהב אבל אוהד הוא מצטיין פלוגתי תמיד!)

שמי אריאלה גיגי מארצות הברית,

זכיתי להיות במודיעין חיל אוויר. זכיתי להיות במחלקה שלי. אני תמיד לומדת הרבה ועובדת על דברים מטורפים. כיף ומעניין ללכת לעבודה כל יום גם בשביל העבודה וגם בשביל החברים שאני הכי אוהבת. עם המלחמה היה הרבה לילות לבנים וימים ארוכים אבל אני באמת מעריכה שהייתי יכולה לתמוך בדרך הזה ואני מתרגשת לראות לאן אני אגיע.

אין על המשפחה מאמצת שלי משפחת ליפניק בניו הני והילדים. אני כל הזמן אומרת שאני יודעת שמיכאלה אוהבת אותי כי היא שמה אותי איתם. זה המזל שלי שיש לי אותם. אני באמת מרגישה כחלק המשפחה. הם כל הזמן דואגים אלי וכל החברים

ומשפחה שאני תמיד מביאה לקיבוץ. הם אפילו דואגים שיש לי אוכל ושולחים איתי חבילה מלאה של מאפים וגרעינים - דברים שהם יודעים שאני הכי אוהבת! הם הכי מתוקים וזה בכיף שלי לחזור לקיבוץ להיות איתם. זה קשר לתמיד. תודה על הכול!!!

סביאה - נגה כבשנה

חברים יקרים

ביום שלישי 13/02 החנות תהיה סגורה.

נשמח מאוד לראותכם בשאר הימים.